

Ref. Jak o - bi - lná zr - na v po - li ro - zse - tá,
 by - la sje - dno - ce - na v náš spo - le - čný chléb -
 kéž i vši - chni li - dé dojdou sblí - že - ní
 sk - rze vzá - cné jmé - no tvé.
 1. Smí - me sdí - let ka - lich do - bro - ře - če - ní,
 jsou - ce tvo - jí lá - skou spo - je - ni.

2. Vím, že pro svou církev, jež je světa sůl, / v den poslední pro-
 střeš hojný stůl. / Jak obilná zrna v poli rozsetá, byla sjednocena
 v náš společný chléb - / kéž i všichni lidé, dojdou sblížení / jen
 skrze vzácné jméno tvé.